

Maria. Moeder van geloof, hoop en liefde

De Bijbelse gegevens over Maria zijn eerder schaars. Toch zijn ze voldoende om te beseffen dat Maria een bijzondere vrouw was. Haar leven kunnen we typeren met veel trefwoorden. Dit bezinningsmoment draait rond geloof, hoop en liefde.

Het bezinningsmoment is als volgt opgezet: bij elk sleutelwoord dat Maria typeert, lezen we een korte evangelische tekst. We leggen deze tekst op ons leven ("en wij?") en sluiten af met een lied, een gebed of bezinning. We eindigen dit bezinningsmoment met het mooie Salve Regina. Het bezinningsmoment kan opgedeeld worden in drie aparte momenten (en gebruikt worden bv. als intro voor een (team)vergadering) of kan -wanneer er wat meer tijd voorzien is- in zijn geheel worden doorgenomen.

Moeder van geloof

We luisteren naar een bijbels woord (Lucas 1,26-38)

In de zesde maand werd de engel Gabriël van Godswege gezonden naar een stad in Galilea, Nazaret, tot een maagd die verloofd was met een man die Jozef heette, uit het huis van David; de naam van de maagd was Maria. Hij trad bij haar binnen en sprak: "Verheugd u, Begenadigde, de Heer is met u." Zij schrok van dat woord en vroeg zich af, wat die groet toch wel kon betekenen. Maar de engel zei tot haar: "Vrees niet Maria, want gij hebt genade gevonden bij God. Zie gij zult zwanger worden en een zoon ter wereld brengen, die gij de naam Jezus moet geven. Hij zal groot zijn en Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. God de Heer zal Hem de troon van zijn vader David schenken en Hij zal in eeuwigheid koning zijn over het huis van Jakob en aan zijn koningschap zal nooit een einde komen." Maria echter sprak tot de engel: "Hoe zal dit geschieden, daar ik geen gemeenschap heb met een man?" Hierop gaf de engel haar ten antwoord: "De heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen; daarom ook zal wat ter wereld wordt gebracht, heilig genoemd worden, Zoon van God. Weet, dat zelfs Elisabet, uw bloedverwante, in haar ouderdom een zoon heeft ontvangen en, ofschoon zij onvruchtbaar heette, is zij nu in haar zesde maand, want voor God is niets onmogelijk." Nu zei Maria: "Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord."

Maria heeft "ja" gezegd op de roepstem van God. Met heel haar hart geloofde ze en zo nam haar leven een beslissende wending. Zij nam het risico met God, dag na dag, ook als haar verstand haar geloof niet altijd kon volgen. Haar trouw aan God was en bleef onvoorwaardelijk.
--

En wij?

Hoe trouw zijn wij aan een gegeven woord, aan ons geloof? Is ons ja een echt ja of eerder een ja, maar? (we denken in stilte na over deze vragen – nadien kan er, indien gewenst, uitgewisseld worden in de groep)

We bidden samen

Wees gegroet, Maria,
vrouw van alle tijden,
moeder van alle moeders,
draagster van Jezus
vruchtbare vrouw in elke zin van het woord.

Gezegend is de vrucht van je schoot,
de Zoon die ons de weg toont, ook vandaag.
Die ons, zoals Jij, "ja" doet zeggen op de wereld anders,
op vrede en gerechtigheid.

Wees een steun voor allen die gebukt gaan
onder zorgen, pijn en verdriet,
Jij, bemoedigster in moeilijke dagen.
Geef het hen in naam van de levengevende God,
in wie wij geloven, op wie wij hopen.
Voor nu en altijd.
Amen.

Moeder van hoop (ondanks de wanhoop)

We luisteren naar een bijbels woord (Johannes 19,25 of Johannes 19,25-27)

Terwijl de soldaten bezig waren met het verdelen van zijn kleren, stonden bij Jezus' kruis zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria, de vrouw van Klopas en Maria Magdalena. (Toen Jezus zijn moeder zag en naast haar de leerling die Hij liefhad, zei Hij tot zijn moeder: "Vrouw, zie daar uw zoon." Vervolgens zei Hij tot de leerling: "Zie daar uw moeder." En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich in huis.)

Onder het kruis bleef Maria hopen, ook al leek alles uitzichtloos. En hetzelfde gebeurde na Jezus' hemelvaart. Samen met de apostelen blijft ze volhardend uitkijken naar de komst van de Geest. In de Handelingen van de Apostelen staat: "Zij allen bleven eensgezind volharden in het gebed samen met de vrouwen, met Maria, de moeder van Jezus en met zijn broeders."
(Handelingen 1,14)

En wij ?

Neem een willekeurige krant en doorblader deze. Wat is jouw aanvoelen hierbij?
Hoe probeer jij -net zoals Maria- als geëngageerde gelovige (teamlid, lid van de Kerkfabriek, lid van een plaatselijke werkgroep in de kerk...) in deze tijd hoopvol te blijven? We gaan hierover met elkaar in gesprek.

We luisteren naar...

Suggestie om te luisteren naar

In het kader van verdriet en wanhoop: Lacrimosa (Zbigniew Preisner)

In het kader van vertrouwen en hoop: Bist Du bei mir, BWV 508 (Johann Sebastian Bach)

Moeder van liefde

We luisteren naar een bijbels woord (Lucas 2,41-49)

Zijn ouders reisden ieder jaar, bij gelegenheid van het paasfeest, naar Jeruzalem. En overeenkomstig het gebruik bij dit feest gingen zijn opnieuw daarheen toen hij twaalf jaar geworden was. Maar na afloop van die dagen bleef het kind Jezus, terwijl zij terugkeerden, in Jeruzalem achter, zonder dat zijn ouders het wisten. In de mening dat Hij zich bij de karavaan bevond, gingen zij een dagreis ver en zochten Hem toen onder familieleden en bekenden. Omdat zij hem niet vonden, keerden ze al zoekende naar Jeruzalem terug. Pas na drie dagen vonden zij Hem in de tempel, waar Hij te midden van de leraren zat, naar wie Hij luisterde en aan wie hij vragen stelde. Allen die Hem hoorden, waren verbaasd over zijn begrip en zijn antwoorden. Toen zij Hem daar opmerkten, stonden zij verslagen. Zijn moeder zei tot Hem: "Kind, waarom hebt Ge ons dit aangedaan? Denk toch eens met wat een pijn uw vader en ik naar U hebben gezocht." Maar Hij antwoordde: "Wat hebt ge toch naar mij gezocht? Wist ge dan niet dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn?"

Voor je kind zou je alles doen. Een moederhart breekt als haar kind iets overkomt. Maria reageert als iedere moeder wanneer blijkt dat ze hem kwijt is. Ze is radeloos, ze zoekt en eindelijk wanneer ze hem vindt, is ze opgelucht maar ook verrast, verbaasd misschien zelfs (wat) boos (?) om wat Hij zijn ouders heeft aangedaan. Wat er echter gebeurd is, draagt zij hem niet na. Er staat geschreven dat zij "alles wat er gebeurd was, in haar hart bewaarde". (Lucas 2,51)

En wij ?

Herken je je in de figuren van Maria/Jozef/Jezus? Ga in gesprek met elkaar.

We lezen uit Kris Gelaude (Gedachten als vuurvliegjes, p35):

Moeder zijn,
is aarde zijn.
Oergrond en begin.
Haar handen zijn verhalen,
Geschreven terwijl niemand keek.
En in de graanschuur van haar hart
is er altijd van alles genoeg.
Zeeën tijd,
bergen vertrouwen,
kamers liefde,
tafels wijn en brood.
En vooral armen troost.
Niet alleen voor nu.
Maar voor een heel leven.

We zingen afsluitend samen “Salve Regina”

Salve, Regina

Salve, Regina, mater misericordiae

Vita, dulcedo et spes nostra salve.

Ad te clamamus, exculses filii Hevae.

Ad te suspiramus, gementes en flentes

In hac lacrimarum valle.

Eia ergo, advocata nostra, illos tuos

misericordes oculos ad nos converte.

Et Iesum, benedictum fructum ventris tui,

nobis post hoc exilium ostende.

O clemens, O pia, O dulcis Virgo Maria.

Salve Regina (vrije Nederlandse vertaling)

U groeten wij Maria,

Koningin en Moeder vol goedheid.

Bij u vinden wij het leven, de vreugde en heel onze hoop.

Wij roepen u aan op onze pelgrimstocht:

Wees de lijdende mensheid nabij;

Gedenk ons, zie barmhartig op ons neer

En leid ons door dit leven naar Christus, uw Zoon.

Moeder vol goedheid en liefde, heilige Maagd Maria. (Abdij Berkel-Enschot)